

РЕШЕНИЕ

№ 33984

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Теодора Василева

като разглежда дело номер **3461** по описа за **2024** година докладвано от съдия
Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба, подадена от „ФУУД ЕНД ФЪН“ ЕООД, „МАРИНА СОЗОПОЛ“ ЕООД;
„НОВА ИНВЕСТ-1“ ЕООД И „НОВА ИНВЕСТ-2“ ЕООД, чрез адвокат П. Ч., за допълване на
решение № 25693/29.07.2025 г., постановено от IV тричленен състав по адм. дело № 3461/2024 г.
по описа на Административен съд София – град (АССГ).

В молбата се твърди, че при постановяване на решението, съставът на АССГ не е изложил
мотиви, съответно диспозитив в съдебния си акт относно наличието на неотстранимо
процесуално нарушение, което обосновава нищожност на оспорения акт. Излагат се доводи и, че
липсва произнасяне по оспорването, а именно че „новопридобитите територии в югозападната
част на полуострова“ в териториалния обхват на охранителни зони „Б“ и „В“ противоречи на
материалния закон, в частност с чл. 2, ал. 1 от ЗКН и не съответства на целта и духа на закона, по
смисъла на чл. 145, т. 5 от АПК. Моли да се прогласи нищожност на оспорената пред съда
заповед на министъра на културата.

Ответникът – министърът на културата, чрез пълномощника си юрисконсулт И., в писмен отговор
изразява становище за неоснователност на искането за допълване на съдебното решение. Моли да
бъде оставено без уважение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Искането е подадено в преклузивния срок по чл. 176, ал. 1 от АПК и от надлежни страни, поради
което е допустимо за разглеждане.

Разгледано по същество искането за допълване на съдебното решение е неоснователно.

Производството пред тричленния състав на АССГ е образувано по оспорване на „Марина
Несебър“ ООД срещу заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г., издадена от министъра на културата.

Отправеното до съда искане е да прогласи нищожността на процесната заповед, поради съществени нарушения на процесуалните правила при издаването ѝ и поради липса на форма. По реда на чл. 182, ал. 3 от АПК към оспорването са присъединени дружествата „Нова Инвест-1“ ЕООД; „Нова Инвест-2“ ЕООД; „Марина Созопол“ ЕООД; „Фууд енд фън“ ЕООД и „Водмар“ ЕАД.

С решението по делото, чието допълване се иска, съдът е отхвърлил оспорването направено от дружествата на заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г., издадена от министъра на културата, с искане за обявяване на нищожността ѝ в частта определяща режимите на опазване на НКЦ относно териториалният ѝ обхват и предписанията за опазване на територията на охранителни зони „Б“ и „В“ и ги е осъдил солидарно да заплатят на министерство на културата сумата в размер на 200 лева, представляваща разноски по делото.

Съдът е проверил дали административният акт е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. Произнесъл се е дали акта е засегнат от толкова съществен порок, че изначално да не поражда правни последици.

Съгласно чл. 176, ал. 1 от АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. Според правната теория непълно е решението, когато липсва формирана воля на съда относно част от спорното право или по един от предметите на иска, или по допълнителни искания, свързани с главния спорен предмет.

В процесното съдебно решение, съдът е изложил мотиви и изричен диспозитив по отношение на целия спорен предмет, поради което същото не е непълно. Формулираното от молителя искане за допълване на решението не сочи на липса на формирана воля на съда, относно спорното право, а по скоро представлява несъгласие с правните доводи, до които е достигнал съдът в решението си, каквото несъгласие не може да бъде преодоляно в производство по чл. 176 от АПК.

При така установеното, настоящият състав намира, че не е налице основание за допълване на съдебния акт по реда на чл. 176 от АПК. Това е така, тъй като с искането за допълване се претендира „непроизнасяне“ по всички доводи в жалбата, което касае допълване на мотивите на решението, а те не са част от съдебния акт по смисъла на чл. 236, ал. 1 и ал. 2 от ГПК вр. чл. 144 от АПК и нямат сила на присъдено нещо.

По изложените съображения следва да се приеме, че не е налице непълнота на решението на тричленния състав на АССГ поради което искането за допълването му е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По отношение на искането на ответника, по молбата за допълване, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът следва да се посочи, че разноски в производството по чл. 176 от АПК не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 176 от АПК, IV тричленен състав на Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „ФУУД ЕНД ФЪН“ ЕООД, „МАРИНА СОЗОПОЛ“ ЕООД; „НОВА ИНВЕСТ-1“ ЕООД И „НОВА ИНВЕСТ-2“ ЕООД, подадено чрез адвокат П. Ч., за допълване на решение № 25693/29.07.2025 г., постановено от IV - тричленен състав по адм. дело № 3461/2024 г. по описа на Административен съд София – град.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-

дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.